

Nepřítel převzal naše státní řízení jako celek pro své cíle

- CZ24 News | 16. června 2020

ČESKO: Během Studené války proti sobě stály přes 40 let dva bloky odlišných státních řízení, i když tzv. „Studená válka“ byla ve své druhé části již přípravou na konvergenci a převzetí moci v obou blocích skrze nový model neoliberalismu. Východní blok během krátké doby kapituloval před západem. A teď musíme pochopit to hlavní: někdo vzpomíná na „reálný socialismus“ s nostalgií, jiný na „zlatá devadesátá“, někdo je více nalevo, další více napravo. Tak to přesně má být, abyste neviděli to hlavní – nešlo o souboj žádných abstraktních ideologií, ale konkrétních struktur a celých historických států. Bez ohledu na tyto subjektivní sympatie nebo antipatie, je Česká republika objektivně mezi poraženými státy tzv. Východního bloku.

Neprohrál žádný abstraktní „socialismus“ a nevyhrál žádný abstraktní „kapitalismus“, prohrálo naše státní zřízení (státnost) a vyhrála (z) vůle západních mocností a mezinárodní, či lépe řečeno, globální oligarchie. Pomocí konkrétních kroků se zaměřili na vytvoření souboru opatření k uchvácení našich přírodních, energetických a lidských zdrojů.

Ano, představitelé našich zemí si nyní podávají přátelsky ruce a už nemáme agenty v britské sněmovně. Proč by tak nečinili, jejich vůle je nyní stejná. Jen skutečný nepřítel se nezměnil: jsme to my, občané „poražených“ zemí, naše možnosti, vědomosti, kultura, zdroje a životní úroveň. Teď má nepřítel k dispozici skrze ovládnutí státního řízení naší země většinu státní správy, která v realu začala pracovat na dosažení nepřátelských cílů (protinárodních, proti lidských), proti nám. Občané již nemají žádnou svoji organizaci, jsou atomizováni (což je kryto kultem tzv. individualismu – ve skutečnosti izolacionismu jedince v davu a teorií tzv. „občanské společnosti“) pracuje proti nim jak cizí moc, tak značná část vlastního státu. Tragický nepoměr sil.

Nepřátelské síly se zaměřily na ovládnutí informačního pole, zavedení výše uvedených ideologií (neoliberalní teorie o společnosti jako shluku jedinců, které spojují a rozdělují maximálně právní a ekonomické vztahy, o kultuře ani zmínka) do společenských vztahů a v případě zemí Východního bloku vytvoření nefunkčních právních řádů (odtud ty justiční a exekuční mafie a ekonomické exploatace zdrojů

K výše uvedenému bylo zapotřebí uzpůsobené školství v tom smyslu, že vychová „lidské zdroje“, lidské zdroje vybavené znalostmi a praktickými návyky využitelnými jen pro daný (a jakoby neměnný) otročský systém a v něm, ale nikoli pro jeho změnu (vymanění se z něj). Vyrostli jsme spolu v epoše, kdy se lidská disciplína a kultura myšlení nejenže cíleně od dětství nevychovává, ale dokonce cíleně deformuje. „Elitáři“ (mezinárodní parazitická elita a její kosmopolitní podpindosnici) podporována kultura je taková, že získat v ní lidskou strukturu psychiky je možné jen navzdory ní a nikoli díky ní (v opačném případě by nebyla potřeba činnost alternativy). To vede k tomu, že její vzdělávací systém dávákuje vědění a návyky nejen adresně, ale i filtruje celou populaci přes všemožné zjevné i skryté testy na loajálnost samotnému systému, který je vykládán jako naprosté dobro a komu se to nezdá, ten se buď dostane do potíží anebo k „odborné pomoci“. Důvodem proč mnoha věcem nerozumíme je, že nespádají do našich „věrnostních konceptů“ a jsou ve vztahu k naší vůli na úrovni víceméně nevědomého samořízení.

Každý rozum (individuální i souborný) v hierarchii složenosti struktur a procesů vesmíru řeší především: úlohy řízení, a to ve vztahu k hierarchicky nižším systémům a úlohu samořízení, a to v rámci možností, které mu poskytuje řízení, které je vůči němu hierarchicky vyšší a objemnější.

Řízení, to je zjištění objektivních možností vytyčení cílů, a následné dosažení cílů v praxi.

Z hlediska globálních procesů řízení byly polistopadové deformy (a perestrojka) silným-rychlým závěrečným manévrem při uskutečňování dlouhodobé (řádově 100 roků) koncepce přechodu od kapitalismu pod kontrolou národní buržoazie -oligarchie ke kapitalismu pod kontrolou nadnárodní oligarchie.

Bývalý Východní blok a území SSSR se stalo zároveň místem relokaace subdodavatelských prací a ekologicky škodlivé a nebezpečné výroby (což je záminka pro budoucí sociální likvidaci těchto zemí a brzy v rámci tzv. Uhlíkové neutrality a Zeleného údělu těžce splácou nad výdělkem) a má poskytnout svůj intelektuální a zdrojový potenciál pro expanzi struktur typu EU do Asie, kam se přesune centrum koncentrace řízení ze Západu.

O pravdivosti posledního tvrzení se všichni mohli přesvědčit po roce 1989, resp. 1991, když čerstvý režim začal ověřeně najímat ekonomické poradce přeškolené na západních univerzitách, případně vymydlených v temném tzv. MMF (Mezinárodním měnovém fondu). Znenadání se devalvovaly měny, ve společnosti se objevil kreditně -finanční systém a všechen produkční potenciál společnosti, jeho surovinové a pracovní zdroje ve svojí cenové formě, ocitli v plném a neohrazeném majetku pánů a vládců kreditně - finančního systému. Tj., buď státu, anebo mafie kontrolující bankovníctví. Celým ekonomickým potenciálem naší krajiny tak disponuje ten, kdo ovládá kreditně-finanční systém a všichni ostatní pouze využívají jeho části buď jako „soukromí“ vlastníci anebo jako nájemný personál, i když si to společnost neuvědomuje. Současné deformační hraní si na „privatizaci“, «pronájem» apod... je mafiánský blud, kterého je cílem legalizace a následná právní jakože nepostižitelnost kapitalizace inflačních sum, které se zkoncentrovaly v rukách mafie.

Novoreformátoři se sami vzdali direktivně - adresného řízení plánové ekonomiky, avšak ani na „tržní“ systém nemohli přejít bez cíleného zničení předcházející ekonomiky, protože pouze stagnace nestačila. Jestliže z pohledu oficiálně propagované jakože „ živelnosti“ trhu je „politika koncentrovaným vyjádřením ekonomiky“, tak v této logice může „ tržní ekonomice“ odpovídat pouze „ náhodná tržní politika“. Frázím o „ neviditelné ruce trhu“ jsem se vždy smál. „Trh“ asi nejsou konkrétní akcionáři a široká paleta ovládání trhů a burz až po masmédia, ale jakási bájná entita. Krásná pohádka pro ovládanou „pastvu“. Kalech (podvod) na góje.

„Blahobyť“ národů Východního bloku tak začal ve finančním vyjádření velmi rychle růst. A ano blahobyť jakože roste, i když, a to si každý může všimnout, na růstu cen a údajích o růstu výroby, ale nikoli pro blaho populace, ale pouze v jeho finančním vyjádření. O kvalitě produkce ani nemluví - viz potravinový průmysl, velká část farma byznysu a privatizované zdravotnictví celkově, korporátně odborně vytunelované fondy - důchodové a další (dodatečná páka na vydírání států), nadnárodně řízená likvidace školství a totální debilizace „plebsu“ aby se nebránil před postupnou porážkou.

Dokud skutečně nepochopíme, k čemu došlo (a hlavně k čemu to povede), jak funguje kreditně - finanční systém a řízení sociálních systémů, jaký je vztah k vlastní kultuře a státnosti, tak bude společnost neschopná se samospravovat - samořídit, tak se automaticky sama rozruší. V historické minulosti za tímto vždy následovalo vojenské dobytí území (okupace), zničení kultury, vyhubení a zotročení obyvatelstva a jeho asimilace, jak jsme tomu nyní svědky na tzv. západě.

Daniel Novák